



N:o 13.

Redaktör och utgivare: **FRANS J. HUSS.**
Expedition: Olofsgatan 1 (Hötorget 6), 1 tr. upp öf. gård.

Stockholm den 1 September 1889.

Pris: Helt år 5 kr., Lös:nr 25 öre.
Anno nspris: 10 öre petitraden. Bilaga I: 80 öre. Bil. II: 50 öre.

Årg. 9.

Rossinistiftelsen i Paris.

Den första juli har i Auteuil, villastaden till Paris, den högtidliga invigningen egt rum af det till förmån för italienska och franska operasångare stiftade »Rossini-huset», eller »Hemmet för åldriga franska och italienska lyriska artister», som för sin uppkomst har att tacka den år 1883 aflidna enkan efter »Svanen från Pesaro». Redan sedan flera månader har hemmet tagits i anspråk, fastän det först nu officiellt invigts. Vackert beläget midt i en trädgård i Auteuil, Rue Mirabeau, med utsigt öfver den präktiga Sainte Péripark, består huset af två flyglar, belägna på ömse sidor om en midtelpaviljong och förenade medelst ett glasgalleri.

I dessa båda flyglar, hvardera tre våningar hög, ligga pensionärernas bostäder med utsigt dels öfver parken Sainte Péripine, dels öfver Versaillesavenyen.

Dessa bostäder bestå af ett förmak och en sängkammare. Möbleringen är, utan att vara luxuös, komfortabel, mera komfortabel till och med än man är van att finna i flertalet af dylika stiftelser.

Mellanpaviljongen innesluter sjukrum, matsalar, kök m. m. Der är äfven ett bibliotek med 1,200 band, röktrum och en salong, prydd med minnen af mästaren. Der finnas hans piano, hans skrifbord, ett emaljeradt relikskrin, hans och hans hustrus porträtt, hans akademiska uniform och diverse andra föremål som påminna om honom.

Invigningen var på samma gång en minnesfest för mästaren. I hemmets park var upprest ett långt tält, prydt med franska och italienska flaggor. I detta tält funnos dukade bord, och å estraden fans en bronsmedaljong af Rossini, omgifven af en krans af guld-palblad, vid hvilken ett band var fäst. Å bandet lästes: »Hyllning åt

Rossini. Tacksamma konstnärer.» Denna krans har tillkommit genom subskription inom hemmet på mästarens födelsedag den 28 sistlidne februari af pensionärerna, som då uppgingo till 10.

Invigningen, som bevistades af en mängd artistiska och literära celebriteter inom Parisverlden, illustrerades för öfrigt af tal och en liten konsert af idel framstående artister, hvars program uteslutande utgjordes af Rossinis tonsättningar samt afslutades med en splendid »lunch».

Rossini var två gånger gift, i sitt första äktenskap med den berömda sängerskan Isabella Colbran, som dog 1843, och sedan med Olympia Pelissier, ett temligen obildadt fruntimmer, men som likväl förstod göra les honneurs i den firade komponistens hem. Denne hade i sitt testamente, uppsatt ungefär tio år före hans död (d. 13 nov. 1868), förordnat att hans till flere millioner uppgående förmögenhet — oberäknadt några legater och andra mindre poster — skulle tillfalla hans fädernestad Pesaro för grundande derstädes af ett musikkonservatorium, *Liceo Rossini*, dock med det vilkor att hans maka skulle under sin lifstid åtnjuta nyttjanderätten till denna förmögenhet. Tack vare sin utomordentliga sparsamhet hade fru Olympia sjelf vid sin död samlat för sin del en ganska anseelig rikedom. Denna stränga sparsamhet hade maestron för öfrigt haft gemensam med henne, och det är känt att på det äkta parets soaréer i deras villa i Passy väl andlig förfriskning erbjöds men det var klen med den materiella välfägnaden. Af drycker bildade t. ex. det klassiska sockervattnet den enda förfriskningen som stod till buds. En afton voro de inbjudna, såsom vanligt, mycket talrika och konversationen så animerad, att man förglömde saknaden af kulinariska njutningsmedel, då hastigt dörrarna öppnas med stort buller och en skara betjenter i full gala med hvita halsdukar

och handskar störtar in och bjuder omkring bland de församlade punsch, glace, bakverk etc. i riklig mängd. Rossini betraktade helt förvånad sin hustru, som kastade lika förvånade blickar på honom och båda frågade hvarandra, hvem som kunde ha gjort sig skyldig till ett deras karaktär så föga motsvarande slöseri. De voro emellertid båda oskyldiga dertill. Hade fru Rossini hört det undertryckta skratet från en hop ungt folk, som slutit sig tillsammans i ett hörn af rummet, så skulle hon väl ha funnit lösning på gåtan. Rossini sjelf begrep slutligen lektionen och hade lika roligt deraf som fru Olympia harmades deröfver. Man hade all möda att lugna henne, och hade hon fått råda, hade hon nog kastat hela sällskapet på dörren och för alltid stängt sin salong.

Hon uppnådde en ålder af 80 år och efterlemnade en förmögenhet af 3 millioner francs. Först hade hon den afsigten att låta äfven denna egendom tillfalla staden Pesaro men ändrade sig sedan. I sitt testamente öfverlemnade hon hela sin förmögenhet åt *assistance publique* i Paris med föreskriften att densamma efter fem års kapitalisering skulle användas till grundläggande af ett hem för franska och italienska sängkonstnärer, hvilka åtminstone skulle ha uppnått 60 år. En särskild bestämmelse föreskref att i detta hem ej något gemensamt sofrum skulle inrättas utan att hvarje konstnär som intogs i hemmet skulle ha sitt eget rum. Endast obetydliga legater tillföll hennes anförvandter och tjenare. Hennes ännu lefvande äldre syster erhöi 50,000 frcs hennes systerson 25,000 frcs, hennes kammarfru Julie 800 frcs, Rossinis gamle kammartjenare, Johan, och hennes gamla kokerska hvardera 600 frcs årligen. Det täcka landsstället i Passy, (Avenue Ingres straxt invid Boulognerskogen) tillföll staden Paris, som på sin tid för billigt pris öfverlät det till bebyggande åt komponisten, sedan denne

vägrat att mottaga platsen till skänks. Det nu invigda Rossinihemmets invånare utgöra redan 30 invalider från »brädernas värld» och med allt finnes der 50 friplatser för både manliga och qvinliga konstnärer. De som fått sitt hem der komma säkerligen att känna det lugnare och behagligare än de vanligtvis hade det under deras aktiva tid mellan kulisserna.

Det är en ganska egendomlig stiftelse, egen i sitt slag och upprättad i enlighet med mästarens önsknings att hans quarlätenskap skulle komma tonkonsten och dess utförare till gagn. Det guld som förr en beundrande värld strödde öfver honom skulle vända åter till dem, som varit hans medarbetare i hans livsverk och tolkare af hans konst. »Wilhelm Tell» är sålunda skriven för behöfvande sångare, »Barberaren» för utarmade sångerskor; alla de Rossini'ska operorna, som på sin tid hotade att bringa hela Europa ur jemnvigt, uppstodo icke blott för att flykligt smeka örat utan äfven för att kommande brist och elände genom dem skulle hindras eller aflägsnas. Hvem hade kunnat tro att *bel cantos* förtrollande melodier eller de tadlade »sliskigheterna» en dag skulle taga en så allvarlig vändning; att Rosina skulle blifva en barmhertighetssystem och Figaro en invalidvaktare; Rossinistiftelsen har en vacker och människovänlig tanke att tacka för sin uppkomst. Man känner sig glad öfver att en sådan tanke kunde uppstå i ett så lefnadslustigt hufvud, hos en så munter själ, då man åter här fått ett bevis på att det äkta glada sinnet alltid har sin rot i ett godt hjerta. Må mästarens exempel vinna efterföljd! Det fins äfven andra länder med ärfdt konstnärselände, som väl behöfde ett sådant understöd som Rossinihemmet i Autenil. Hvad som fordom kallades italienska operan lefver ännu, men betänkligt afsigkommen, så att icke blott dennas sångare utan hon själf kunde behöfva »ett invalidhem». Men äfven för den moderna operan kommer nödens stund. Ännu hastigare än den italienska förstör hon genom sina enorma anspråk på sångarne de verktyg som tjena dem till framställande af hennes kraftyttringar. Den tid närmar sig sannerligen, då de utsjungna offren för den nya konsten kunde behöfva hjälp af barmhertiga bröder. Men var finnes millionärerna som vilja göra sådana stiftelser?

Finska studentsångkören.

»M. M.»

Den från sitt konsertbesök här 1886 bekanta finska studentsångkören »Muntra Musikanter» har åter gjort oss ett besök denna sommar och häfdat sitt rykte såsom en sångkör af första rang. Vi hafva i godt minne

hvilken förtjusning de finska sångarne väckte med sina vackra röster, sitt måsterligt nyanserade föredrag och den fulländade sammansjungningen. Vi erinra oss äfven huru i Köpenhamn vid utställningen der förlidet är samma entusiasm uppväcktes af deras sång. De hafva i sommar sträckt sitt eröfvingståg än längre och vunnit samma pris under den stora Pariserutställningen i år, likasom äfven Tyskland erkänt deras öfverlägsenhet. Besöket här i Stockholm var denna gång helt kort. Sångarskaran anlände hit den 19:de juni och hade en enda konsert dagen derpå i Katarina kyrka. »M. M.» konserter inledas alltid med Riccius' sång »Muntra Musikanter», af hvars titel kören tagit sitt namn, detta i likhet med upsalakören »O. D.» eller »Orfei Drängar», som tagit sitt namn efter den bekanta Bellmanssången, hvilken också utgör en gifven inledningssång till denna sångarskars konserter. O. D. synes härutinnan ha tjänat »M. M.» till förebild. På nämnda konsert sjöngos förförigt Reissigiers väl bekanta »Olof Tryggvason», sånger af finnarne Laethén och Faltin (Skål för qvinnan) samt af Lange-Müller, (Serenad), Hermes (Armaasta erotessa), Möller (Island) och Flodin, som för denna konsertresa skrivit en ny större kör »I skären» (a) Sommarmorgon, b) På hafvet, c) Aftonlugn, hvarmed konserten afslutades. Flere extranummer belönade bifallet. Konserten var mycket talrikt besökt och samtliga sånger väckte det största bifall. Kören stod under samma förtjenstfulla ledning nu som vid dess första besök härstädes och hade sålunda till dirigent härads-höfd. Gösta Sohlström; vice dirigent var kammarjunkaren Mechelin. Härads-höfd. R. Vuorio deltog äfven nu i konsertturen och lät höra sin vackra tenor i solopartier. På väg till Köpenhamn gafs en konsert i Karlskrona, och i den danska hufvudstaden gäfvos ej mindre än tre konserter, hvaraf den sista en »folkkonsert». Såsom solist medföljde nu operasångaren Filip Forstén, den hos oss välbekante baritonisten, hvilken genom sin solosång icke så litet bidrog till konserttriumferna på kontinenten. Convent-garten i Hamburg var lokalen för nästa framgångsrika konsert, och samma natt reste sångarskaran, öfver Belgien mot Paris, der den inträffade d. 2 Juli. Här presenterade sig kören först å en privatkonsert för en sluten krets i »Figaros» stora sal och väckte mycken hänförelse samt föregicks till Trocadéro-konserterna af amplet beröm i tidningarne. Den första af dessa egde rum d. 6:e juli inför 3,000 åhörare och med fullständig framgång. Körens utmärkta ensemble och fina nyansering, särskildt dess pianissimo, förtjuste fransmännen. På programmet stod bl. a. Suomis sång, Björneborgsmarschen, »Sätt maskinen i gång», Söderman »Bondbröllop», Olof Trygg-

vason, Kjerulfs serenad (med solo) »Hyttan er lukket» och Fredmans epistel n:o 38 »Parade de Mollberg sur la tombe du corporal Bomann», deri hr Forsténs soli med brumkör gjorde stor succes. Den andra konserten gafs d. 8 juli då herr Vuorios tenorsolo bl. a. väckte stort bifall. Efter en tredje konsert d. 12:e juli lemnade kören Paris. Dessförinnan var densamma inbjuden till den stora festen i Industri-palatset, der den sjöng tre sånger framför presidentens estrad. Ett bevis på huru stort uppseende den finska sångkören väckte i Paris var att dess dirigent hedrades med utnämning till officer af hederslegionen.

Från Paris begäfvos sig sångarne på en Rhentur och läto d. 15 juli första gången höra sig i Berlin. Fullt hus och storartadt bifall. Berlintidningarne betecknade sångarskaran prestationer såsom något allenastående och öfverträffligt. I Tyskland, der dir. Henr. Hennings från Köpenhamn arrangerat konserterna, blef den ekonomiska vinsten af dem större än i Paris, emellertid blef resultatet en brist af 10,000 mark, som lär betäckas af den garanti å 150 mark som en hvar af körens medlemmar stälde för sig vid afresan från hemlandet. Efter konserterna i Berlin fick Lübeckarne å en talrikt besökt konsert göra de finska sångarnes bekantskap och hyllade dem bland annat med en storartad middag för dem på rådhuskällaren. Den 23 juli skedde återkomsten till Helsingfors af dem som icke förut på vägen lemnat kamraterna, och det säger sig sjelft att den triumferande skaran vid hemkomsten rönt ett varmt emottagande.

De utmärkta egenskaper som den finska sångkören besitter hafva icke vunnits utan tråget och samvetsgrant arbete. Huru detta bedrifvits har en brefskrifvare från Köpenhamn skildrat i Malmötidningen Morgonbladet, och vi kunna ej neka oss nöjet att, möjligen också till nytta, återgifva denna skildring. Brefskrifvaren låter en dansk fru tillfråga en af den finska körens basar hur de lärt att sjunga så vackert, och denne lemnar följande svar på frågan:

»Jo, det har jag reda på, och det kan också vara nyttigt för er att veta, hvilket besvär vi ha för att det skall låta som det låter, ty om någon tror att det går lika lätt som här i landet att skarfa ihop en kör, så bedrar han sig. Jag har hört att man här den ena månaden gör beslut att den andra månaden fara omkring och ge konserter, och att man till den ändan ringer ihop folk från söder och norr, som aldrig förr sjungit tillsammans, och så först börjar att öfva. Och bland dem, som så kommit tillhoppa, äro två tredjedelar nya och känna inte noterna, medan endast den sista tredjedelen har varit med om liten smula slarfsång förr.

Vi äro inte så lättvindiga. I början

af sjuttioalet var det nog så hos oss också, pojkarne kommo upp från norr, öster och väster, sjöngo med i studentkören i Helsingfors, det gick långs med örat, några kunde visorna så ungefär förut, och omkring dem skockade sig de som ingenting kunde och lyddes. Något fattades det här och där, men det var inte så noga, bara det var fart i det. Och farten, den kom med punschen. Hade man inte en aning om takt och rytm, när man fått i sig ett par tre glas, gick det nog. Få kunde noterna, och ändå for man igenom en hop nya roliga sånger.

Men så kom *Gösta Sohlström*. När vi M. M. sjuttiofyra om våren gäfvor vår första konsert, hade vi fått arbeta som slafvar i flere månader dagligen innan han ansåg oss mogna att uppträda. Af den första uppsättningen är här aderton man med i dag. Aderton som i alla dessa år filat och arbetat på sig sjelfva och på de nya för att få det att låta snyggt och rent. *Oskar Mecklin* arbetade under flere år lika ifrigt som Sohlström. Vill ni veta hur det vanligtvis gick till?

Jo. Pondera att vi fick en ny visa att lära in. Sk'a vi säga t. ex. »Vi äro andens fria folk». Det första man hade att göra var att unisont skissera genom stycket, och så fick hvarenda man lof att spela på pianot eller sjunga igenom sin stämma, tills han kunde den. Det half inte att genera sig. Kunde man inte, så dugde man ej, men om man bara ville så gick det nog. Så ställdes vi upp i rad för texten och uttalet. Så gick det löst, ni skulle bara hört. Hvar och en fick deklamera igenom hvarje fras, rad efter rad. Här gick det inte an att mumla. Ut med hvarje vokal, klart och ljudeligt, och konsonanterna med. Ett rent uttal lade man sig speciellt vinn om. När nu de enskilda kunde texten, tog man fatt i att deklamera i flock. Efter takt, precis på en gång. I samma sekund skola alla uttala första stafvelsen liksom den sista, hemta andan alla som en vid de naturliga ställen som versen antyder och göra sitt bästa för att få vokalens färg lika mörk eller ljus, konsonanternas så precis som möjligt, så fri från provinsialismer och andra individuella egendomligheter.

Nå, nu var man så långt! Det gälde härefter att lära sig sjunga stämmorna rent. Det tar alltid tid. Men våra anförare ha tålmod och godt gehör, de släppa icke ifrån sig halfgjordt arbete. När en flock första och andra tenorer äro färdiga hvar för sig, öfva de tvåstämmigt, derefter med första bas, och så alla fyra.

Nu skulle man ju tro, att allt var klappadt och klart med »andens fria folk». Frun kan tro, att en och annan studentpojke blef arg och svor en vers, när han efter allt föregående hörde dirigenten säga: »Nu pojkar, nu sk'a vi börja lära oss den här visan!»

En eller annan murrade icke sällan så men fängslades ändå af känslan att han hade med konst att göra. När han började, trodde han, att det skulle bli en liten vanlig glad studentsång, men det var något helt annat. Efter någon tids olust gick han med igen.

»Lära sig visan!» Det var piano och forte, pianissimo och fortissimo och, viktigast af allt, diminuendo och crescendo. Har ni hört så snygga långa stigningar vi göra och så tillbaka igen till det stilla, sakta pianot, men med ton i det ändå! Tänk efter hur vi sjunga Bellmans *korpral Mollbergs paradering*, och gissa om åttio man lära sig sådant i första svängen? Neej, det gör man inte.

Ett fasligt lefverne ha vi alltid haft med rytm och takt. Hoppas frun vet, hvad rytm är? Det känner man i sig, det är farten, själen, lifvet i all musik. Utan rytm är musik som en full mans dinglande gång. Fruntimmersmusik är, med förlof sagdt, ofta utan rytm. En ranka utan stöd, det kan vara mycket poetiskt, men hållning i sig har det inte.

Efter en tid har man då ändtligen visan färdig och kan ta den ut i praktiken. Ni kan förstå, att man inte gerna mister en sångare som varit med om slik dressyr, och att de, som bildat sig i en sådan skola, ha fått den aktning för konsten att de också vilja dra båten i land.

Derför äro vi, som sagdt, den dag i dag aderton från första uppsättningen, tjugutva från 1886, då vi voro på konsertfärd till Moskwa, och nästan alla dem, som sjöngo i Köpenhamn utställningssommaren, har ni hört i dag på nytt.»

Nyaste operakontraktet.

Den 14 sistlidne juni undertecknades mellan chefen för finansdepartementet och hofkapellmästaren C. Nordquist ett kontrakt som till den sistnämnde för spelåret 1 juli 1889—30 juni 1890 hyresfritt upplåter Stora teatern att derstädes nämnda spelår under minst 10 månader, utan några som helst särskilda utgifter eller kostnader för statsverket, uppföra operor och andra musikverk. Bland de ändringar eller tillägg som gjorts i det nu avslutade kontraktet, jemfördt med det för förra spelåret gällande, anteckna vi följande:

Derest det konsortium som bildats för ombyggnad af Stora teatern skulle åstunda att redan under instundande spelår å de obebyggda delarne af operatomten företaga grundgräfnings- eller andra arbeten, förbindes hr Nordquist icke allenast att, när helst sådant af konsortiet påfordras, medgifva nedrivandet af det å tomten uppförda provisionella lekationsmagasin och deri förvarade dekorationers förflyttning på

konsortiets bekostnad till ett annat magasin som af konsortiet för ändamålet varder förhyrdt eller uppfördt, utan att jemväl i öfrigt underkasta sig de inskränkningar och rubbningar i dispositionsrätten öfver teatertomtens obebyggda del, hvilka af byggnadsföretaget kunna blifva en följd, dock så att under hela spelåret skall hållas öppen väg till det i teaterbyggnaden befintliga dekorationsmagasinet.

Någon rätt att uppbära arrendesumman för Dramatiska teatern, såsom i det förra kontraktet var bestämdt, förekommer icke enligt det nya. De bidrag, utom hyresbelopp för lokaler i teaterhuset, som hr Nordquist eger att påräkna till operaverksamhetens upprätthållande äro dels konungens årsanslag 60,000 kr., dels ock det anslag å 60,000 kr. som enligt senaste riksdags beslut blifvit för år 1890 å ordinarie stat under riksstatsens 7:e hufvudtitel uppfördt såsom statsens bidrag till k. Operan.

Materiel, af hvad slag den vara må, som af hr Nordquist anskaffas, skall vid upplåtelsetidens slut tillfalla statsverket utan lösen. Likaså afstår hr Nordquist till statsverket utan lösen den materiel som under innevarande spelår af hr Nordquist anskaffats.

Till säkerhet derför att, i händelse teaterverksamheten skulle utfalla på ett i ekonomiskt hänseende ogynnsamt sätt, de af hr Nordquist engagerade sujetterna må i minsta mån blifva lidande stadgas slutligen att hr Nordquist icke må före spelårets slut af inflytande medel för egen räkning uppbära större belopp än 12,000 kr., hvaremot alla öfriga medel skola i främsta rummet användas till betalning af teaterns utgifter, deribland aflöning af teaterns sujetter. Det öfverskott som af operaverksamheten kan uppstå skall deponeras i bank under kontroll af statsens ombud öfver operans verksamhet.

Teater-konsortiets byggnadskomité hade i början af juni vid ett hållet sammanträdde tillkallat hofkapellmästaren C. Nordquist, teaterdirektör L. Josephson och skrifställaren Frans Hedberg för att med dem som sakkunnige öfverlägga om anordningar i den nya operabyggnaden med mera.

Bland mera anmärkningsvärda förslag som dessa herrar framställt må nämnas: att antalet platser i teatersalongen må ökas till 1,500 och logeraternas antal bestämmas till högst 3, parkettbalkongerna oberäknade.

På en Teresina Tua-konsert. Löjtnant A: »Säg bror, hvad tycker du om flickan?» — Löjtnant B: »Vet du hvad jag ville?» — Löjtnant A: »Nå hvad då?» — Löjtnant B: »Att Teresina Tua vore Teresina mea!»



Anna Klemming.

Det är föga mer än ett år sedan detta namn och denna bild illustrerade Sv. Musiktidning, bilden af en konstnärinna hvilken med sin sköna röst, sin ovanliga talang, sitt behagliga, älskliga väsen gjort sig till allas gunstling, och redan nödgas vi sätta det sorgbetecknande korset öfver detta namn! Stor och allmän var den bestörtning, som väcktes vid underrättelsen om den unga sångerskans död, djup är den saknad hon lemnat efter sig hos konstens vänner, hvilka hoppats länge än få njuta af en talang, som var på väg till allt större fullkomning. Då vi för lidet år besökte henne för att vinna hennes medgifvande till framställande af hennes bild i våra spalter yttrade hon blygsamt nog den fruktan, att det ännu skulle vara för tidigt, »hon hade ju då varit så kort vid scenen och utträttat så litet ännu». Ack, hvem kunde då ana att denna konstnärsbana skulle blifva så kort! Allt syntes ju lofva att den skulle blifva både lång och lysande, ty vilkoren därför ungdom, kärlek till konsten, naturens rika gåfvor, oförtruten flit och sträfvan mot allt större fulländning, detta allt fann man hos Anna Klemming, och bättre grund för de bästa förhoppningar om hennes konstnärliga framtid kunde ej gifvas. Redan då, vi sade henne det, stod hon ju främst på vår första scen i egenskap af en primadonna, som hade de förnämsta roller på sin repertoar, och hvad mer är: såväl hennes vokala talang som hennes intagande apparition och flärdlöshet gaf henne makt att göra en sällsynt helgjuten ideal bild af sin framställning, en makt som äfven oemotståndligt tilltvingar sig åhörarens och åskådarens sympati och beundran.

Det var den 8:de sistlidne augusti som döden ryckte henne bort sedan en svår nervfeber hållit henne fjättrad vid sjukbädden en månad. Redan vid slutet af sin tjenstgöring under förra spelterminen hade hon känt sig illamående, men i förlitan på sin ungdom-

liga kraft, nitisk i sin tjenstgöring och med hoppet att efter dennas slut få hvila ut och snart få komma ut på sin studieresa, sparade hon sig icke utan sjöng ännu på spelårets sista representation Nemeas rol i »Konung för en dag». Efter ett kortare rekreationsbesök på Dalarö måste hon för illamående resa in till Stockholm och blef snart derefter fängslad vid den sjukbädd som skulle blifva hennes dödsbädd. Hennes likbegångelse på Nya kyrkogården var en gripande sorghögtid; en rik blomstergård följde den aflidna i grafven och månet tåradt öga vittnade om hur djupt och allmänt



Anna Klemming.

man saknade och sörjde den så tidigt hädangångna, från sina närmaste, från talrika vänner och kamrater plötsligt borttryckta konstnärinnan.

Ur den biografiska uppsats vi intogo i nr 9 förra årgången återgifva vi följande:

Anna Klemming, dotter af bleckslagaren Wilh. Klemming härstades och hans maka Elisabeth Burmann, föddes d. 6 febr. 1864, yngst af nio syskon. Sina sångstudier började hon 1881, då hon fick inträde i Musikaliska akademien, der hon hade till lärare dir. Håkansson. Efter nära fyra års studier derstädes beslöt hon att fortsätta dessa i utlandet. På några kompetenta konstnärers råd begaf hon sig till

Köpenhamn för att under några månader sjunga för Fritz Arlberg hvarefter hon tänkte studera utrikes. Denna studietid blef emellertid längre än först var ämnadt, emedan hon fann hans undervisning så lärorik att hon stannade i den danska hufvudstaden ända tills den 12:te april 1887. Under vistelsen der hade hon tillfälle att flere gånger låta höra sig å konserter och på privata musiktillställningar, hvarvid hon rönt ganska stort hifall. Sin första konsert gaf hon på svensk botten nämligen d. 12 maj 1886 i Malmö. Konserten gafs inför fullsatt salong och med fullständig framgång såsom vi finna af recensioner i stadens tidningar, hvari hon berömmes för sitt klockrena, enkla och flärdfria föredrag, sin förträffliga tonansats och väl skolade röst. Samma goda egenskaper tillerkändes sångerskan också efter en konsert i Halmstad, och äfven efter ett uppträdande i Tivolis konsertsalong i Köpenhamn samt vid hennes afskedskonsert i Kasinos lilla sal derstädes d. 5 april förlidet år. Flere af hennes vänner och konstkännare, som haft tillfälle att höra henne i Köpenhamn, rådde henne att debutera på kgl. teatern derstädes, och hon fick verkligen också der aflägga prof inför kammarherre Fallesen och musikaliska auktoriteter såsom Margareta i »Faust». Kapellmästaren Svendsen och musikdirigenten Rung voro ense om att den unga sångerskan var i besittning af betydande gåfvor särdeles i mu-

sikalisk riktning, men då Margaretas rol redan för langesedan tilldelats fröken Dons gick debuten om intet och fröken Klemming begaf sig åter till hemlandet, der hennes debut å vår kgl. opera inträffade den 24 april 1887 då hon gaf Mathildas parti i »Wilhelm Tell». Hon blef sedan fäst vid vår operascen, som i henne gjorde en acquisition af yppersta slag och med hennes bortgång en förlust som icke är så lätt ersatt. För närmaste tiden var man emellertid beredd att få sakna henne, emedan hon beslutit sig för att använda denna till konststudier för M:me Arlot i Paris. Dock kunde man hoppas att vår lyriska scen framdeles i än högre mått efter deras avslutande

skulle få draga fördel af hennes talang, hvilken redan här var i framåtgående, så att man kunde säga, det hvarje ny rol för henne var ett nytt framsteg och en ny stegrad triumf. Hennes outtröttliga flit ökade också ovanligt hastigt hennes repertoar. Från debuten i »Wilhelm Tell» har denna under två spelår upptagit följande roller: Margareta i »Faust», Julia i »Romeo och Julia», Eudora i »Judinnan», Agatha i »Friskyttan», Elsa i »Lohengrin», Prinsessan i »Per Svinaherde», Bellina i »Andorradalen», Katarina i »Hårdt mot hårdt», Philomèle i »Kungen har sagt det», »Venus» i »Tannhäuser», Helena i »Mefistofeles», Nemea i »Konung för en dag», Anna i »Don Juan», Ingeborg i »Den Bergtagna», Valentine i »Hugenotterna», Marie i »Regementets dotter», och Greta i »Diamantbrölloppet» — nästan alla roller, undantagandes den sistnämnda, mycket fordrande och ansträngande partier. Också synes det som om ansträngningen och nitet varit större än ungdomskraften kunde bära. Under detta år hade fröken Klemming uppträtt ej mindre än 44 gånger, och ensamt under maj månad 12 gånger. Men ungdomen öfverskattar lätt sin kraft och scenens framgångar äro lockande; när dertill kommer hoppet att öka tillgångarne till en efterlängtd konstresa, finner man arbetslusten och ansträngningarne förklarliga och förlätliga, helst om de påräknas i konstens tjänst. Huru härmed må vara stå vi emellertid nu sörjande vid den unga konstnärinnans graf, i minnet gömmande hennes ljusa skuggfria bild med tacksamhet för hvad hon skänkt oss under sin allt för korta konstnärsbana.

H.

Musikpressen.

På Abr. Lundqvists förlag har i sommar utgifvits:

för piano:

Jagten efter Lyckan, operett af Franz v. Suppé, arrangement för piano med underlagd svensk text. Pris kr. 1,50.

Lange, Gustaf: *Rhenvinets lof*, sång af Peters, Fantasi-transcription. Pr. 1 krona.

Benthon, A.: *Rhenvinets lof*, marsch, arranger. efter Peters' sång. Pr. 50 öre.

för sång:

Peters, Joh.: *Rhenvinets lof*, n:o 40 af saml. Barytonisten; Pris 50 öre.

På Abr. Hirsch's förlag har utkommit:

för piano.

Meissner Hj.: *Orientalisk kongress-Marsch*, pris 50 öre.

Andersson, Richard: *Pianospelets teknik*, 2:dra häftet. Pris kr. 1,50.

för sång med piano:

Dannström, Is.: *Den unge munken*, aria för Baryton. Pr. 1 kr.

Hallén, Andreas: *Tre duetter*, för hög sopran och mezzosopran (eller för tenor och baryton), tillägn. Adolf Lindgren. Pris 2 kr.

sångquartetter:

Universal-album för quartettsångare, samling äldre och nyare sånger för mansröster, redig. af Erik Åkerberg. 1:sta och 2:dra häftet à 30 öre.

Från Scenen och Konsertsalen.

Kgl. Operan. Juni 10. Gounod: *Faust* (Faust, Mefistofeles: hrr Ödman, Nygren; Margareta, Siebel: frkn Klemming, Karlsohn). — 12 Bizet: *Carmen* (Don José, Escamillo: hrr Ödman, Nygren; Carmen: fru Edling). 13 Offenbach: *Hoffmanns sagor* (Hoffman: hr Lundmark). — 14 Gounod: *Romeo och Julia* (Romeo: hr Ödman; Julia frk. Ek). — 15 Adam: *Konung för en dag* (Zephoris: hr Ödman; Nemea, Zelida: frkn Klemming, Holmstrand).

Djurgårdsteatern. Juli 2—16, 21, 23, 25, 27, Aug. 24 Suppé: *Jagten efter lyckan* kom. operett i 3 akter med förspel af R. Genée och B. Zappert öfvers. af H. C. (Rudolf: hr Linden, som gäst; Stella, Fanny: frkn. Ekström, Alf. Pettersson; Kula, svensk värfvare: hr Frank, Casimir; dr Track: hrr Pettersson, Hirsch). — Juli 29 Aug. 1—16, 23, 26, 27, 29. Zumpé: *Farinelli*, operett i 3 akt. (Farinelli, teaterdirektören, regissören: hrr Linden, Pettersson, Wagner; Manuela, drottningen, grefvinnan: frkn. Ekström, Lund, fru Fornell).

Kgl. Operan. Aug. 18, 22, 30 Weber: *Oberon* (Rezia, Fatima, Puck: fruor Östberg, Edling, frk. Jungstedt; Oberon. Huon, Scheramin, Aboulifar, beyen: hrr Strandberg, Ödman, Malmjö, Janzon, Grafström. — 30. Scheramin: hr Johanson, 1:sta upptr.). — 19, 25 Bizet: *Carmen* (Carmen, *Michaela*: fru Edling, frk. Karlsohn; Don José: hrr Strandberg, Ödman; Escamillo: hr Nygren). — 21, 29 Thomas: *Mignon* (Mignon, Philine, Fredrik: fru Edling, frkn. Karlsohn, Jungstedt; Wilh. Meister, Lothario, Laertes: hrrLundmark, Nygren, Rundberg). — 23, 26 Wagner: *Tannhäuser* (Elisabet, Venus, herdegossen: frkn. Ek, Holmstrand, Karlsohn; Tannhäuser, Wolfram, landtgreven: hrr Sellman, Lundqvist, Strömberg). — 28 Gounod: *Faust* (Margareta, Siebel, Martha: frkn. Ek, Karlsohn, fru W. Strandberg; Faust, Mefistofeles, Valentin: hrr Ödman, Nygren, Lundqvist).

Berns' Salong. Aug. 25 Kronobergs Regementes Musikkårs afskedskonsert.

Kgl. operan afslutade den 15 juni det kritiska spelår, under hvilket hennes vara eller icke vara syntes hänga på ett hårstrå. Tack vare en energisk styrande hand och en publik, som ändtligen tycktes ha insett sin pligt att intressera sig för denna konstanstalt, kanske ock brist på någon farlig konkurrens, ledde företaget att hålla operan vid makt till ett förundransvärdt lyckligt ekonomiskt resultat och genom teater-byggnads-konsortiets bekanta bragd ställes vår opera på fast mark. Oaktadt sommarvärmen under spelårets

sista vecka, fylldes operasalongen qväll efter qväll, förklarligt nog genom den dragningskraft som låg i herr Ödmanns gästspel.

Det nya spelåret synes ha börjat under goda auspicer med väl fyllda hus. Några nyheter hafva naturligtvis ännu ej varit synliga, men gamla favoriter locka alltid publik, vare sig det gäller personer eller saker, och hvad nyheter beträffar synes det bristande intresse, hvarmed sådana här emottagas, icke just uppmuntra att lyssna till dem, som klaga öfver att operan endast lefver på sin gamla repertoar. Vi ha såsom vanligt vid spelårets början ingenting nytt att anföra från lyriska scenen denna gång: allt är gammalt bekant, såväl pjäser som krafter. En stor förlust tillskyndades vår opera genom fröken Klemmings bortgång. Visserligen hade hon ej till följd af den tillämnade studieresan varit att påräkna denna termin eller detta spelår men man lefde i hoppet om den älskliga och talangfulla sångerskans återvändande till oss efter dessa studier, då den obevekliga döden för alltid beröfvade oss henne.

En ny debutant, herr Johansson, förut anställd vid Vasateatern, har såsom Sherasmin i »Oberon» gjort sig bemärkt för god röst och ledigt spel. Vi få tillfälle längre fram, då han fått större uppgifter sig förelagda, att yttra oss närmare om denna teaterns nya acquisition.

Djurgårdsteatern ha vi under sommaren ej fått tillfälle att besöka. Nyheten för säsongen, Suppés »Jagten efter lyckan», har ännu ej hunnit till sin 25:te representation; den förut sedan förra året bekanta operetten »Farinelli», som efterträtt den Suppé'ska nyheten, har upphunnit densamma i antal representationer. »Jagten efter lyckan» tycks sålunda icke ha haft en fullt lyckad träff till resultat, emellertid saknar operetten icke musikaliska godbitar i den genre hvartill densamma hör. I herr Linden och fröken Lund har teatern haft goda krafter att förfoga öfver utom den fasta personalen. Vi hänvisa för öfrigt till den ofvanstående redogörelsen för teaterverksamheten sedan vår senaste redogörelse.

Från in- och utlandet.

Kgl. Operans artistpersonal spelåret 1889—90 utgöres af följande personer (tecknet * utmärker nyengagerad):

fruarna Dina Edling, Caroline Östberg, Wilhelmina Strandberg;

fröknarna Selma Ek, Anna Karlsohn, Matilda Jungstedt och Sigrid Wolf*;

herrar Arvid Ödman*, Max Strandberg, Carl Lundmark, Rudolf Sellman*, Emil Nilsson, Axel Rundberg, Conrad Behrens*, C. F. Lundqvist, Helmer Nygren, Axel SELLERGREN, P. Janzon,

Helmer Strömberg, Fredrik¹ Malmsjö, Jean Grafström, Oscar Johansson* och Hjalmar Söderlund*;

instruktör och regissör: Ludvig Josephson*;

kapellmästare: Conrad Nordquist och Richard Henneberg;

balettmästare: Robert Sjöblom;

kormästare: Edvard Stanek*;

Konsertmästare: Fridolf Book, Lars Zetterqvist och Tor Aulin*.

Hofkapellet har tillökats med en 1:e flöjtist, en 1:e klarinettist, en 1:e fagottist och en 1:e valdthornist.

Åtskilliga gäster komma att medverka vid k. Operan under den stundande säsongen: fru Wendela Sörensen, f. Andersson, fröken Ellen Nordgren m. fl. Flere debutanter äro att emotse å den k. lyriska scenen. —

I afseende å biljettprisen har för denna säsong en ytterligare nedsättning gjorts, nemligen för platser å första raden samt andra radens fond.

Operarepertoaren. Under inöfning äro Verdis »Ernani» och Meyerbeers »Nordens stjärna», hvilken senare opera icke varit gifven här på åtta år. Af nyheter som väntas nämnas Verdis »Othello» och Delibes »Lakmé» (först uppförd i Paris 1883). Till »Othello», som blifver den första nyheten, är libretton öfversatt af hr Helmer Key från italienska originaltexten. Titelpartiet kommer att uppbäras af hr Ödman. Nya dekorationer förfärdigas af dekorationsmålaren C. Jansson.

På Stockholmsteatrarna började i Augusti det nya spelåret, å Svenska Teatern den 18:de, å Dramatiska T. den 19, å Vasa-T. den 30:de, då derstädes uppfördes »Till Paris», skämt med sång i 3 akt. af Fr. Hodell. Samma dag öppnade Folkteatern sin säsong med ett folklustspel »Hotell Pettersson.»

Kapellmästare-befattningen i Lund. Från Lund skrives den 15:e augusti: Större akademiska konsistoriet har föreslagit organisten i Jakobs församling i Stockholm musikdirektören Vilhelm Heintze till kapellmästare vid universitetet och organist vid domkyrkan. Rösterna utföllo sålunda: hr Heintze 7 röster, hr F. Thorselius i Linköping 5 och hr A. Wideman i Vexjö 1 röst.

Stockholms musikinstitut är namnet på en musikalisk undervisningsanstalt, som den 15 sept. öppnas här i hufvudstaden af fröken *Sigrid Carlheim-Gyllensköld* och hvarom vi i ett föregående nummer redan nämnt. Prospektet öfver verksamheten vid detta musikinstitut visar att undervisning meddelas i pianospelning i en nybegynnareklass samt 3 andra klasser, hvaraf den sista benämnes utbildningsklassen. En violin- och sångklass äro ämnade att tillkomma om ett år, hvarom närmare framdeles. Vi hänvisa för öfrigt till annonsen å sista sidan.

Fröken Carlh.-Gyllensköld, som på konserter härstädes dokumenterat sig såsom en mycket skicklig pianist, har efter att ha genomgått Musikaliska akademien under några år idkat flitigt musikstudium i utlandet, hufvudsakligen för den utmärkte läraren prof. Leschetizky och hans maka Annette Essipoff i Wien samt för den äfven berömda pianisten Mary Krebs i Dresden och har såväl från dessa som prof. Lauterbach i sistnämnda stad goda rekommendationer att återopa för den verksamhet hon nu går att börja härstädes såsom lärarinna.

Allmänna musikaliska förskolan, den musikanstalt som pianisten och musikläraren *Fredr. Peterson* i våras annonserade om att i höst öppna, börjar sin verksamhet d. 16:de dennes med musikdiktamen, musikanalys och pianospel till undervisningsämnen; vidare upplyses i annonsen å sista sidan. Herr Peterson, sedan länge bekant såsom pianist och pianolärare och på senare tiden genom sina föreläsningar i rytmik, vill med denna förskola och i hela sin sträfvan som lärare bibringa en rationel och tidsenlig musik-kunskap åt dem som egna sig åt pianospelning, en sträfvan som helt visst skall och bör af allmänheten uppmuntras, då pianoundervisningen väl behöfver höjas från den ytlighet och slentrianmässighet, hvarmed den hittills, ofta af pedagogiskt odugliga lärarekrafter, bedrifvits till stor skada och tidsförlust för eleverna. Jemte denna förskola öppnas en pedagogisk kurs för pianoundervisare i medio af september och i nästa månad en teoretisk kurs för äldre elever, hvarom sedermera närmare skall redogöras.

Richard Anderssons välkända Musikskola, som under de tre år densamma nu existerat härstädes tillvunnit sig stort förtroende, öppnas åter den 19 september. Annonsen i dagens nummer meddelar närmare upplysningar om undervisning m. m.

Konserterna under sommaren i landsorten hafva, efter hvad vi känna, varit mindre talrika än vanligt; våra lyriska artister synas ha behöft sommarhvila efter spelårets ansträngningar. Emellertid ha vi kunnat anteckna några musiktillställningar som visa att musikalifvet under »den döda säsongen» icke alldeles legat nere. I hufvudstaden ha såsom vanligt konserterna i det fria hos Berns' och Blanchs, i Strömparterren, på Mosebacke, Strömsborg och Djurgården haft sin gilla gång. Särskildt har Kronobergs regementes musikkår under dir. Åströms anförande i år såsom i fjol visat stor attraktionskraft, om middagarne i Berzelii park om aftnarne i Strömparterren, hvars briljanta eklärering med kulörta glas-kring gaslågorna i präktiga dekorationer är nytt för året.

Vid vestra kusten har operasångaren *Lundqvist* och hr *Salomon Smith* låtit höra sina präktiga röster under en konsertturné, och i Köpenhamn hafva fröken *Anna Karlsohn*, sedan gammalt en favorit derstädes, tillsammans med frk. *Sigrid Volf* med stor framgång sjungit på Tivoli. Ett af dem båda föredraget intresseväckande nummer var en liflig duett, »Visa från Mora», komponerad af den kända signaturen Lago till ord af kon. Oscar II. — På Gottland har bassångaren *Elmblad*, som vistats der i sommar, jemte violinisten *Tor Aulin* med framgång konserterat, och flytta vi oss närmare hufvudstaden ha vi att från Vaxholm anför konserter i dervarande kyrka af sångerskan *Hanna Berglund*, tonsättaren *Nils D. Sjöholm*, af fröken *Bertha Wichmann* med bitr. af prof. Iv. Hallström, tenorsångaren *Lemon*, musikdir. Åkerberg och Stålhammar m. fl., samt af fröken *Emma Möller* (elev af Fr. Arlberg), bitr. af fröken Ester Hedén (orgel o. piano) samt sångaren herr Adolf Edgren. Frök. Möller gaf äfven med samma assistens konsert i Dalarö kyrka, hvars orgel likväl ej lämpade sig till konsertbruk. — I Norrtelje har den framstående komponisten *Adrian Dahl* samt frk. *Wichmann* gifvit konsert med biträde af violinisterna hr Edv. Sjöberg och Ragnar Dahl och en annan konsert åtta dagar senare föranstaltats af kammarmusikus *Josef Lang* med bitr. af hr Dahl och Edv. Sjöberg. — Stockholms Allmänna Sångförening har i början af juni låtit höra sig å två konserter i Gefle.

Herr Conrad Behrens i förening med pianovirtuosen Haagmans har äfven gjort en konsertturné i sommar och bl. a. låtit höra sig i Visby och Södertelje. — Å Furusunds teater gafs i slutet af juli en musikal. deklam. soaré af hr Aug. Berndt, bitr. af frökn. Anna Karlsohn, Delmonte och Strandberg, hr Sellman m. fl.

Finska sångkören M. M:s konsert i hufvudstaden är omnämnd på ett annat ställe i detta nummer.

Sångsällskapet »Orpheon» kallas en nybildad enkelkvartett: sopran, mezzosopran, tenor och basbariton, som, inöfvad af dir. Ferd. Bengzon, låtit höra sig i sommar på några ställen och berömmes för friska röster och god ensemble.

En student-sångkör från Lund har i sommar konserterat utomlands, först i Köpenhamns Tivoli, derefter i Konventgartens stora sal i Hamburg (den 26:e juni) och sedan i Berlin. Deras anförare var kandidat Emil Norrman, och danske k. kammarsångaren Simonsen medverkade som solist. Våra landsmän rönt öfverallt vänligt emottagande och lifligt bifall för sin sång.

Sigrid Arnoldson har i sommar ingått äktenskap med sin impresario sedan några år tillbaka, hr Alfred Fi-

schof. Hon har sedan med stor framgång under förra månaden uppträdt på Deutsches Landestheater i Prag.

Fröken Adèle Almati har, enligt korrespondens från Paris till Stockholms Dagblad, underskrift kontrakt med direktören för Teatro del Re Umberto i Firenze, dock endast för september och oktober månader. Hon skall debutera i Donizettis »Don Sebastiano», en opera i hvilken hon aldrig förut uppträdt.

Antoinette Trebelli, M:me Zelia Trebellis 23-åriga dotter, lär komma att under denna månad sjunga på k. operan. Det är hr Conr. Behrens, som varit hennes moders följeslagare hit, hvilken äfven kommer att för oss presentera dottern, hvilken utmärker sig för såväl en hög och vacker sopran, som ock för mycket fördelaktigt utseende.

Viola Bertetti, född Svahn, den unga svenska, som å en mängd italienska scener, bland dem flera af betydelse, för några år sedan skördade stora triumfer genom sin ovanligt präktiga och fylliga röst och sitt intagande yttre, har i sommar gjort besök i Stockolm. Fröken Svahn ingick som bekant för en tid sedan giftermål med en ung italiennare, löjtnant Bertetti.

Fröken Anna Petterson, som med Lindbergska sällskapet denna sommar gästade i Kristiania dervid hon uppträdt i »Pariserlif» och »Niniche», har sedan efter en tids vistelse här och i skärgården rest till Paris, der hon stannar till november. Hon återvänder sedan till Stockholm för att uppträda å Vasa-teatern.

Operasångaren Carl Hagman har äfven medverkat vid Lindbergska sällskapet i Kristiania Tivoliteater och uppträdt i »Niniche», som för utsåldt hus gafs till hans förmån straxt före hans afresa. Han har genom en rik norrmann i Kristiania, bryggeriegaren Magnus Olsen, satts i tillfälle att företaga en två års studieresa till Italien, der han skall studera i Milano under Lamperti.

Johannes Elmblad, den svenske basisten, som varit anställd vid k. operan i Berlin, har för detta spelår antagit engagement vid Deutsches Landstheater i Prag, der han förut haft anställning.

Ragnar Grevillius, den bekante basångaren, har — skrifves till St. D. — blifvit kallad till lärare i solosång vid Crystal Palace Company School i London.

Förlofning har eklaterats mellan fröken Brita Norman, dotter till trävaruhandlaren L. Norman i Bollnäs, samt operasångaren Helmer Nygren.

Stora teaterns i Göteborg personal utgöres under spelåret 1889—90 af

följande: *damer*: fruarna Skotte, Sternvall och Wahlgrén, fröknarna Backlund, Behrens, Borgström, Grönberg, Lindgrén, Lund, Rylander och Sundqvist; *herrar*: Ahlbom, Ander, Bentzon-Gyllisch, Byström, Böttger, Hagman, Larsson, Lundberg, Nordlund, Ranft, Rönnblad, Sandberg, Skotte, Sternvall, Thunum, Wahlgrén, Wikström, Zetterholm och Åström. Kapellmästare är fortfarande hr Hultén.

En norsk sängkör har äfven konserterat i Paris under utställningen och gifvit två konserter i Trocadérosalen, hvaraf den första d. 27 juli, sålunda senare än »M. M:s» konserter. Kören, som trott sig få ackompagnement af Opéra comiques orkester under dess utmärkte chef Danbé, gick miste härom och fick i stället en okänd orkesteranförare Gabriel Marie som hopsamlade en orkester, hvilken temligen väl skötte ackompagnementet. Operasångaren Lammers från Kristiania medföljde såsom solist och kören, 130 man stark, anfördes af hr O. A. Gröndahl. Norrmännen voro sålunda långt manstarkare än finnarne. Kören berömmes för utmärkt nyansering och sammansjuning samt goda basar, men tenorerna, nästan alla falsettenorer, voro mindre utmärkta. Af sånger som slog särdeles an kan nämnas »Olav Trygvason», »Brudefærd», »Griegs» Landkjending», »Stormen» af Selmer, Kjerulfs »Serenad», »Solvirkning» och Gröndahls »Blinde Magnus», i hvilka tre sistnämnde hr Lammers gjorde furor som solist. På andra konserten spelade fru Agathe Backer-Gröndahl Griegs a-moll konsert och rönt stor framgång. Kritiken yttrar om henne att »hon saknar visserligen högre grad af styrka men spelar distingueradt och med fulländadt behag». Den norska kören fick äfven sjunga vid norska utställningslokalen för presidenten Carnot. Sångarna gäfvos efter hemkomsten till Kristiania en konsert i Tivoli för en åhörarekrets af omkr. 6,000 personer.

Paris. Å stora operan uppfördes omsider den 26:e juni den länge bebadade stora balletten »Stormen», i 3 akter och 6 tablåer med text af Jules Barbier till musik af Ambroise Thomas. Handlingen deri är byggd på Shakespeares berömda drama med samma namn, och balletten innehåller en stor mängd utsökt vackra koreografiska divertissement, hvilka gifva rikliga anledningar till att blanda genom massverkan af unga, sköna dansöser i lätta dragter samt genom både praktfulla och poetiskt tilltalande dekorationer. Musiken berömmes för sin melodi-rikhet och nästan klassiska skönhet. Dansen är komponerad af Stora operans balettmästare, hr J. Hansen, dansk till börd. Bland öfverraskande sceniska anordningar nämnes särskildt en stor neapolitansk galär, som på det stormuppörda hafvet slungas af vågorna öfver

hela scenen ända fram till rampen. Hr Hansen sjelf utför Calibans roll, fröken Rosita Mauri är Miranda och fröken Laus Ariel.

— *En internationell musiktäflan* egde d. 4 juli rum i Trocadéro-salen i Paris mellan representanter för »den originella musiken» och omfattande dels musik å instrument från de franska provinserna, såsom tamburin, säckpipa, bombardon och cittra samt sång af »estudiantinas», dels musik från främmande länder, såsom mandolin, teorb, gitarr, rumänisk calzas, macheto från ön Madeira, rysk balalaika, cymbal och Pans-pipa.

London. Wagners »Mästersångarne från Nürnberg» gick d. 13 juli öfver scenen på Coventgarden-teatern för första gången i England på italienska språket men gafs både 1882 och 1884 i London på tyska språket. Besättningen af hufvudpartierna var denna gång lika utomordentlig som »kosmopolitisk»: Jean de Reszké (polack) var Walter von Stoltzing, Lassalle (fransman) Hans Sachs, Isnardon (belgier) Beckmesser, Abramoff (ryss) Pogner, fru Albany (amerikanska) Eva och fröken Bauermeister (tyska) Magdalena.

Baireuth. Vagnerfestspelen härstädes ha i år gifvit ett så glänsande resultat äfven i ekonomiskt hänseende, att vederbörande äro allvarligt betänkta på att hädanefter årligen förnya dem. Utgifterna ha beräknats till 300,000 mark och inkomsterna till 370,000 mark, hvadan sålunda en nettovinst af 70,000 mark skulle uppstå. Vid festspelen ha in alles medverkat 250 personer, deraf 30 solister.

Barmen. Den ansedda pianofabrikfirman Ibach Sohn härstädes har inrättat hos sig en läsesalong med ett bibliotek af hittills 250 band och en mängd in- och utländska musiktidningar, hvaribland äfven Svensk Musiktidning förekommer. (Red. har mottagit ett elegant inträdeskort till denna läsesalong.)

Hvarjehanda.

Blygsamt. Till Josefina Gallmeyer, den bekanta operettsångerskan i Wien, yttrade en gång en viss statsman: »Jag känner blott två konstnärinnor som ha endast förtjenster och inga fel». — »Hvad heter den andra?» svarade Gallmeyer med en nigning.

* * *

Opraktisk musik. »Hvarför ser du så bös ut, Anna?» — »Jo tänk dig bara, pappa vill inte låta mig lära spela piano utan gitarr. Då kan jag ju inte spela å quatres mains med kusin Karl!»

Dödsfall inom musikverlden under sommaren komma att, i följd af bristande utrymme, inflyta i nästa nummer.

Eleganta Permar till Svensk Musiktidning säljas till 2 kr. hos *P. Herzog*, Malmskilnadsgatan 54.

Den i våras anmälda tre-åriga musikaliska studiekursen för nybegynnare kommer att under namn af

Allmänna musikaliska förskolan

öppnas Måndagen den 16 September.

Undervisningsämnen: **musikdiktamen, musikanalys och pianospel.**

Lektionspriset för höstterminen, 16 Sept.—16 Dec, är 30 kr.

Program, som upplyser om kursens syftemål och redogör för de båda i Sverige nyinförda läroämnenas betydelse för musikundervisning, är tillgängligt hos hrr. musikhandlare och hos undertecknad.

Undertecknads mottagningstid är kl. 1—2 på dagen, Nybrohamnen 26, 2 tr. upp.

Fredrik Peterson.

Richard Anderssons Musik-skola

öppnas åter den 19 September.

Undervisning meddelas uti Piano- och Orgelspel samt Harmonilära.

Honorar för Höstterminen (3 månader): Piano: Klass I. Nybörjare, a) 2 elever på 1 timmas lektion 2 gånger i veckan: kr. 24 (för hvarje elev); b) 2 elever på 1½ timmas lektion 2 gånger i veckan: kr. 36 (för hvarje elev). Klass II. Mera försigkomna, a) 2 timmar i veckan: kr. 75; b) 1 timma i veckan: kr. 40.

Honoraren för Orgel och harmonilära äro i likhet med förgående år.

N. B. Påbörjad månad beräknas för hel.

Anmälningar och förfrågningar göras: skriftliga *till* den 16 September, muntliga *efter* samma datum. Mottagningstid: Onsdagar och Lördagar 1,30—2,30 e. m.

G. 21705

Stockholm, Brunnsgatan 28, 2 tr.

Stockholms Musik-institut

öppnas den 16 September.

Institutet omfattar följande ämnen: Piano, tonträffning och harmonilära. Afgift pr *månad*: Nybörjareklassen (efter ny, rationell metod), 2 timmars undervisning i veckan, 6 kr. — 1:a kl. nedre, 2 tim. i v. 10 kr. 1:a kl. öfre, 2 tim. i v. 10 kr. — 2:a kl. nedre och öfre, 2 tim. i v. 15 kr. — 3:e kl., Utbildningsklassen, 1 timmes enskild lektion i v. 20 kr.

Prospekt finnas att tillgå i undertecknads bostad, Kommendörsgatan 24, 2 tr., hvarest äfven anmälningar af elever mottagas kl. 11—1 f. m. till den 16 Sept. och derefter uti institutets lokal, Regeringsgatan 61, 1 tr.

Sigrid Carlheim-Gyllensköld,

f. d. elev af Kongl. Musik-Konservatorium
i Stockholm, af Mary Krebs i Dresden
samt Theodor Leschetizky och
Annette Essipoff i Wien.

Kongl. Konservatorium för musik i Leipzig.

Onsdagen den 2 Oktober kl. 9 f. m. eger mottagningspröfningen rum.

Undervisningen omfattar harmoni- och kompositionslära, pianoforte, orgel, violin, viola, violoncell, kontrabas, flöjt, oboe, klarinett, fagott, waldthorn, trumpet, basun, harpa, — vidare solo-, ensemble, kvartett-, orkester- och partiturspel, kör- och solosång samt lärometod i förbindelse med öfningar i offentliga föredrag, musikens historia och estetik, italienska språket och deklamation.

Honoraret för undervisningen utgör 360 mark om året, som i tre terminer, påsk, pingst och jul, i förskott betalas med 120 mark hvarje gång. Dessutom skall erläggas 10 mark i inträdesavgift.

Utförliga prospekt utlemnas af direktionen kostnadsfritt och kunna bekommas genom alla bok- och musikhandlare i in- och utlandet. **Leipzig** i juli 1889.

Direktionen för Kongl. Musik-Konservatorium.

D:r OTTO GÜNTHER.

Undertecknad har nu åter börjat sina

Pianolektioner.

Noggrann undervisning efter rationell metod meddelas till moderat pris. Nya elever mottagas och anmälning kan ske kl. 1—2 e. m. Olofsgatan 1 (Hötorget 6) 1 tr. upp öfver gården.

Frans J. Huss.

Pianomagasin.

Flyglar, Pianinos, Tafflar och Orglar från in- och utländska utmärkta Fabriker till de **billigaste** priser. För instrumentens bestånd ansvaras.

Äldre Pianos tagas i utbyte.

OBS. Ständigt lager af **Flyglar** från Blüthner och **Pianinos** från G. Schweichens berömda fabriker.

Gust. Petterson & Komp.

38 Regeringsgatan 38.

Flyglar, Tafflar och Pianinos från **J. G. Malmström.**

RUD. IBACH SOHN,

Kgl. Preussisk Hofpiano-fabrik.

Barmen, Neuerweg 40. (Grundad 1794).

Flyglar och Pianinos

hvarje storlek och utstyrel. Hålla utmärkt stämning. Solidaste konstruktion, ädel, stor sympatisk ton. Absolut garanti. Kataloger etc. gratis och franco.

Albumblad

5 melodiska tonstycken för Piano (Romance, Humoresk, Perpetuum mobile, Afstämning, Marche Triomphale) af

Adrian Dahl,

finnes att köpa å **Svensk Musiktidnings expedition**, Olofsgatan 1, samt hos hrr musikhandlare och bokhandlare i landsorten. Pris 1 krona.

Dessa vackra pianostycken af den nu genom flere omtyckta arbeten bekante tonsättaren kunna med skäl rekommenderas åt våra pianister.

Obs. Mycket billigt annonspris i Svensk Musiktidning — **10 öre petiträ** — (rabatt vid förnyelse.)

Fröken **Herminia Lundberg**, sånglärarinna i Göteborg, och mångårig elev af Professor Enrico Delle Sedie, Paris, återtager sina **Sånglektioner** den 16:de Sept. adress Teatergatan 26, dit skriftliga förfrågningar kunna adresseras. Åt dertill hågade elever lemnas fortfarande undervisning i Italienska och Deklamation af särskilda lärare.

INNEHÅLL: Rosinistifelsen i Paris. — Finska studentsångkören »M. M.» — Nyaste operakontraktet. — † Anna Klemming (med porträtt). — Musikpressen. — Från scenen och konsertsalen. — Från In- och utlandet. — Hvarjehanda. — Annonser.